

შპსი განსხვავებისა

დღის სიგრძე, ანუ 1 კვირა, ანუ 7 დღე...
დღის სიგრძე, ანუ 1 კვირა, ანუ 7 დღე...
დღის სიგრძე, ანუ 1 კვირა, ანუ 7 დღე...

დროშა

გამოდის ყოველ-დღე ორშაბათს ბარდა

ცალკე-გაყიდვისას ღირებულება შედრის

კადრები

კადრების პარალელურად...
კადრების პარალელურად...
კადრების პარალელურად...

ლეთის-მომზადების დაბადების დღე-
სასწაულის გამოს, ხვალ, ხუთშა-
ბათს გაზეთი არ გამოვა.

საწერი დელანი

შეგნებელი და გამოცემული შეტ.
შეგნებელი და გამოცემული შეტ.
შეგნებელი და გამოცემული შეტ.

- ფასი სამი გაზეთი
- 1) საწარმოო დედას
 - 2) მკვლელის
 - 3) მკვლელის
 - 4) მკვლელის
 - 5) მკვლელის

საწარმოო დედას...
საწარმოო დედას...
საწარმოო დედას...

დროშის ფელტონი, 8 სექტემბე.

გარდინის აღება

მე და ექიმი მ. წავედით სასწრაფოდ
მე და ექიმი მ. წავედით სასწრაფოდ
მე და ექიმი მ. წავედით სასწრაფოდ...

დღიური

მწკნისთვის 1-დგან, ავტო შვიდი
მწკნისთვის 1-დგან, ავტო შვიდი
მწკნისთვის 1-დგან, ავტო შვიდი...

გაზეთ „რუსის პური“ ვკითხ-
გაზეთ „რუსის პური“ ვკითხ-
გაზეთ „რუსის პური“ ვკითხ...

„ღილ გასაკვირველი იქნებოდა,
„ღილ გასაკვირველი იქნებოდა,
„ღილ გასაკვირველი იქნებოდა...

ნის ჯარისა, ტრიუმფალურ თაღის
ნის ჯარისა, ტრიუმფალურ თაღის
ნის ჯარისა, ტრიუმფალურ თაღის...

წაიკითხა თუ არა ნაპოლეონისაგან
წაიკითხა თუ არა ნაპოლეონისაგან
წაიკითხა თუ არა ნაპოლეონისაგან...

მშვენიერი სახე ხუჭუჭი თეთრი თმა,
მშვენიერი სახე ხუჭუჭი თეთრი თმა,
მშვენიერი სახე ხუჭუჭი თეთრი თმა...

ამ ბავშვის შეწუხებულმა სახემ არა
ამ ბავშვის შეწუხებულმა სახემ არა
ამ ბავშვის შეწუხებულმა სახემ არა...

მოღვაწეთათვის იქნება სასურველი
მოღვაწეთათვის იქნება სასურველი
მოღვაწეთათვის იქნება სასურველი...

„მართის სიტყვით, საითაც არ გაი-
„მართის სიტყვით, საითაც არ გაი-
„მართის სიტყვით, საითაც არ გაი...

მორჩება ხოლმე. მართლაც სამის
მორჩება ხოლმე. მართლაც სამის
მორჩება ხოლმე. მართლაც სამის...

— მა...ეი...მარჯვით!
— მა...ეი...მარჯვით!
— მა...ეი...მარჯვით!

როდესაც მე გამოვედი, ყმაწვილი
როდესაც მე გამოვედი, ყმაწვილი
როდესაც მე გამოვედი, ყმაწვილი...

ცვლილება ჯერ კიდევ უნდა გადი-
ცვლილება ჯერ კიდევ უნდა გადი-
ცვლილება ჯერ კიდევ უნდა გადი...

ამ წვიმიანობაზედ სოფლებიდანაც
ამ წვიმიანობაზედ სოფლებიდანაც
ამ წვიმიანობაზედ სოფლებიდანაც...

„ქაჩოს უთხრეს თავი მოიფხანეო
„ქაჩოს უთხრეს თავი მოიფხანეო
„ქაჩოს უთხრეს თავი მოიფხანეო...

„ღილი-წინაშიკიდან სამღურავსა გწე-
„ღილი-წინაშიკიდან სამღურავსა გწე-
„ღილი-წინაშიკიდან სამღურავსა გწე...

რებს უკან მელიოდებოდა; ის საცო-
რებს უკან მელიოდებოდა; ის საცო-
რებს უკან მელიოდებოდა; ის საცო...

— მხლი, ხომ, გამობრუნდა! რათა
— მხლი, ხომ, გამობრუნდა! რათა
— მხლი, ხომ, გამობრუნდა! რათა...

„შოთი კრთოდა პატარა ქალი, რო-
„შოთი კრთოდა პატარა ქალი, რო-
„შოთი კრთოდა პატარა ქალი, რო...

პირველ დღეში, სანამ მოხუცი
პირველ დღეში, სანამ მოხუცი
პირველ დღეში, სანამ მოხუცი...

ნონ ზედამხედველებს, რომელნიც აქ ექვსი არიანო. მათი წლის ბოლოს გაინაწილებენ ამ ფულებს და თუ ვისმე რამე დაკარგვია რომელიმე ხევის-თავის ნაწილში, იმის ჯამაგირი-დამ აიღებენ, ჯერ დაკარგულის პატრონს დააკმაყოფილებენ და დანარჩენს ხევის-თავს მისცემენო.

ეს ჩვენი ზედამხედველები კი ორს გარდა უფრო პრაქტიკულად იქცევიანო. რაკი ფულებს ჩაბარებენ, არც არაფერს დამკარგველს მისცემენ და არც ხევისთავებსა, თვითონვე დაჯდებიან და ლაზათიანად მიირთმევენო. მაგრამ ჩვენს კორარესპონდენტს იმედი აქვს, რომ ამას მიაქცევს ჯეროვან ყურადღებას, ვისიც რიგია და, ერთხელაც არის, არ შეარგებს ამათ სხვისი ოფლით ნაშრომს გროშებსაო.

„დროშის“ კორარესპონდენცია

მოკლული, 2 ენკენისთავს, მიქენს გაზეთშიც იყო ამას წინად მოხსენებული, რომ მოკლულის და მურის საზღვარზე მოკლესო ორი ფირალი ქობულეთელი. მსენი, რომ დაიჭირეს იმ ყარაულების მოთავებად იყვნენ ძინტრიშის ნაწილის უფროსი დ. მირიბოვი და დრუჟინის მესამე ასის კაპიტანი ივანე ლუმაძე. ეს ფირალები წარუდგინეს ოსურგეთში ბათუმის სამხედრო გუბერნატორს და დანარჩენები—ოთხი ფირალიო მოახსენეს გუბერნატორს გამოგვექცა ბურიაშიო. საიდანაც იყო შენიშნეს ეს ოთხი ფირალი შემოქმედის საზო-

რებდა და აწყობდნენ სხვა-და-სხვა თავის მარებს. სწორედ საცოდავი სანახაი იყო ეს ქალი მრთელი დღე და ღამე ბერმანის რუკას დამკვირვალნი. მოხუცი პაპა უხსნიდა მას ჩვენის ჯარის ერთი-ერთმანეთზე უკეთესად გამარჯვებას! ბაზენი ბერლინთან, პროსარდი—ბეარიაში, მკა-მაპონი—ბალტიის ზღვაზედ... შევლანი ცალცალკე იმარჯვებენ ეხლაო. ხშირად პატარა მე მკითხავდა რჩევას და, რაც შემეძლო, ვშველოდდი მეც.

— აი ეხლა საით უნდა წავიდნენ ჩვენები?...

— აი ეხლა რა უნდა ქნანო იმათა, იტყოდა მოხუცი და ხშირად იმის წინასწარმეტყველობა გამაროლდებოდა, რითაც ის მეტად გაამაყდებოდა ხოლმე.

საუბედუროდ, ჩვენ ქალაქს ქალაქზედ ვიღებდით, ვამარცხებდით მტერს, მაგრამ ჩვენ ისე მარდად ვერ მივიდოდით, როგორც იმას სურდა. ის თითქო ვერ გაძღა ამდენის გამარჯვებით! შოველთვის, როდესაც იმასთან მივიდოდი შევიტყობდი სულ ახალს და ახალს სიმაძაცეს, გამარჯვებას ჩვენის ჯარისას.

— მქიშო, ჩვენ მაინც ავიდეთ, — მომეგება და მითხრა ქალმა შეწუხებულის ღიმილით, და შემომესმა კიდევ ამ დროს აღტაცებული ხმა:

— მივიწვევთ, მივიწვევთ! რვა დღეს უკან, ჩვენ შევალთ ბერლინში.

გადავბაში სოფელს მაკვანთში, თავადებისა და ზოგ ყაზახების ოჯახებში. ბუბერნატორმა გაგზავნა 12 აგვისტოს ღამით მისი საკუთარი ჩინო-ენიკი ალექსანდრე ივანოვი, გაატანა ერთი როტა ჯარი, ადგილობრივი პრისტავი ლუმაძე და მამასახლისი ლეზოურის ყარაულებით; შემოკრეს თავად ნაკაშიძეების და რამდენიმე გლეხის ოჯახი და დაიწყეს გათენებისას სახლების ჩხრეკა. მივიდნენ ნაკაშიძის ქრივისასაც, სადაც იყო ლეზოურის მამასახლისი ყარაულებით—12 ბერდენკით. ჩინოენიკს ეგონა ფირალები უთუოდ იქ დამხვდებოდა დაჭერილიო, მაგრამ, რა მივიდნენ ნახა, რომ გაქცეულიყო ორი ქობულეთელი ფირალი ქრივის სახლიდან; აღარც დაწვდა მამასახლისი იქ; ამ კონახიდან მათი გაქცევა არ მოხერხდებოდა, თუ აქ სხვა რამე არ ტრიალებდეს და ასეც ყოფილა:—თურმე ამ ფირალებმა ორი საყენი პარმილიდან ბრეგვა მოაღინეს მიწაზედ. რუსებმა მისცეს ჩვენება, რომ მამასახლისმა არაფერი არ გვიბძანა, თოფი გვეკრაო; ქრივაც ასე მისცა ჩვენება მამასახლისს მივამახე, აგერ მიდიანო, მაგრამ მან მითხრა, გაჩუმდითო. ეს მამასახლისი ახლაც ვაშვებდითა, რომ ის ფირალები დაიჭიროს. შემოქმედის საზოგადოებაში დაატუსაღეს 7 კაცი ფირალების შემნახველები და ბაწრით შემოჭილი გაატანეს ქობულეთელ მილიციონერებს ოსურგეთიდან ბათუმს. 14 აგვისტოს დაიწყო გენერალ-გუბერნატორმა ბურის მარხის ჩამორება. და-

ამ დროს პრუსიელები მხოლოდ რვა დღის სავალზე იყვნენ თვით პარიჟიდან. ჩვენ განვიძრახეთ მოხუცის სადმე სოფელში გადაყვანა, მაგრამ ამით გვეშინოდა მას არ შეეცყო საფრანგეთის მდგომარეობა, რადგანაც ვერ კიდევ მეტად სუსტად იყო და მე უარესობისა ვეშინოდა, რომ მართალი შეეცყო. ბარდავწყვიტეთ ისევე აქ დარჩენა.

პირველი დღეებია პარიჟის მტერთაგან გარე მოკცისა. მე მიველი იმათთან, რამდენადაც მახსოვს, მეტად აღელვებული, შეწუხებული მით, რომ ვგრძნობდი კარებ დახურულ პარიჟს, ვგრძნობდი რომ მის კედლების გარს იყო ამ ქამად გაცხარებული ომი. შვედლ და პატოლსანი გვირი აღტაცებული და ამაყის სახით დამხვდა.

— აი, მითხრა მე მან, — აი აღება დაიწყეთ კიდევ!

მე ვაკვირებულნი ვუცქეროდი მას.

— როგორ, პოლკოვნიკო, თქვენ შეიტყუეთ კიდევ?!

ამ დროს იმისი შეილის-შეილი მომიბრუნდა მე.

— დიდ ექიმო... ეს დიდი და სასიხარულო ამბავია, ბერლინის აღება უკვე დაიწყო.

ეს იმან ისე მტკიცედ და დამწვიდებული წარმოსთქვა, რომ ავადმყოფს არავითარის ეჭვის შემოღება ამ სიტყვებში, რა თქმა უნდა, არ შეეძლო.

არც სოფლები: პახური, ხეარბეთი, მიქელ ბაბრიელი, ჩოჩხათი, ჯურჯუ-ფეთი, ჩიბათი, ლანჩუთი, ნიგოთი, აცანა, აკეთი, ამალღება, შარცხია, საჯაოხო, ზემო-მხარე, სურები, მრკეთი, ჯეარცმა, ბასილეთი, ასკანა, ბახეი, ღვაზუ, ლეზაურა, შემოქმედი, ჯუსთი და ბასილეთი. ლენერალი ყველგან არიგებდა შეკრებილ საზოგადოებას, ეუბნებოდა, რომ ბურისა და დედა გლახა ხმაო, აქ გავრცელე-ბულა ცუდ-კაცობა, ბოროტობა, ავაზაკობა... ხალხი ერთიანად გარყვნი-ლა და შეურაცყოფს იმ დიდებულ და ძვირფას სხელს, რომლითაც ძველად ჩხენიებდნენ ბურისაო. მითხროვო მ. დალისა და დაბლის წოდებისაგანაც დაშვებარონ, რომ მშვიდობიანობა დავამყაროთ ძველად ნაქებ ბურიაშიო. მე მოესულვარო მართლის პირებისა და სიმახროთით მომუშავე ხალხის დასაფარავად. შევლა მაცნობეთ, ვინც არ გასვენებთო. მაცნობეთ იმათი ვინაობაო, რომელნიც ყოველის უსაქმოდ დაეხეტებიან, რომ ეხლავე ჩაერიცხო დრუჟინაშიო. — ლენერალის სიტყვებს პოლკოვნიკი დალიან-ბეგი უთარგმნიდა საზოგადოებას. — შევლა მოახსენეთ ლენერალსო, ან თუ აქაურ მოხელეებზე, ან ჩემზე რამე უკმაყოფილოდ ხართო. — თუმცა საზოგადოებას ნამეტურ ეტყო-ბოდა, რომ დალიან-ბეგით ვერ იყენენ კმაყოფილნი, მაგრამ ამ გვარი საჩივარი არავის შეუტანია ლენერალთან. აქაც, ალბად, სხვა ამბები...

ლენერალი შედიოდა ყველა სოფ-

ზარბაზნების ხმა? მაგრამ იმისი გაგონება არ შეეძლო მას. ამ საცოდავის პარიჟის დანგრევას იგი ვერ უყურებდა. იმის ფანჯრიდან მოჩანდა მხოლოდ ტრიუმფალური თალი, და საწოლიდან დანახვა მართა ამისი შეეძლო მას. მათხში კი უყურებდა სხვა-და-სხვა სურათებს, მარშლისას, ომიანობის გამოხატულებას, რომის კოროლს პატარაობის დროს. შევლა ეგენი და ბეგის სხვა სურათები ამ ოთახში შეადგენდნენ 1806 წლის დიდებას...

შველა ამბებმა მოაგონა მას ეს წარსული დრო და კიდევ ასე აღვილად დარწმუნებულიყო რომ ბერლინის აღება ჩვენგან ნამდვილი იყო.

ამ დღის შემდეგ სამხედრო მოქმედება უფრო გააღვიდნენ ჩვენთვის. ბერლინის აღება—მხოლოდ მოთმინება-და უნდოდა. დრო-გამოშვებით, როდესაც მოხუცს მოსწყინდებოდა, წაუუკითხავდით იმის შეილის წერილებს, რასაკვირველია, ჩვენგანვე მოგონილებს, რადგანაც იმისი აღარ ვიცოდით-რა. წარმოიდგინეთ ამ საცოდავი ქალის მდგომარეობა, რომელმაც მამის ამბავი აღარა იცოდა-რა, გარდა იმისა, რომ წაყვანილია ტყვედ, ყველაფერს მოკლებული, ავადმყოფი... მაგრამ ეს მაინც ხშირად შემოირბენდა ვითომ ახალის წერილით, მოწყვნილს პაპასთან, რომ ის გაერთო და უკითხავდა, ვითომ ჩვენ გამარჯვების

ლის კანცელარებში და ყურადღებით სჩხრეკდა სოფლის საქმეების ცნობებს და სხვ. ლენერალი ყველგან უბრძანებდა მამასახლისებს, გლახობას ნუ ავიწროებენ, ყველას შეძლებისამებრ გარდახდეს სხვა-და-სხვა გადასახადი, გამოწვეული იყოს სამუშაოდ და ყველა ეს დაწვრილებით ჩაწერილი იყოს დაეთრებში, თორემ თვით მამასახლისები დაისჯებიან სასტიკადაო.

ერთი თვეა, რაც ლენ.-ლუბერ ბურიაშია. ამ ხანში შესანიშნავი მშვიდობიანობა ჩამოვარდა აქ. მართლ სიტყვით სასარგებლო ნაყოფი მოაქვს ოსურგეთის მარხის ბათუმთან შემოერთებას, რასაკვირველია ლენ. სმეკალოვის თავგამოდებულ მოქმედების წყალობით. ლმერთმაც ჰქნას მალე ძირიანად აღმოფხრულიყოს ბურიაში ის არ სახარბილო სახელო, რომელიც ამ უკანასკნელ წლებში დაიღო მან. და ეს ხომ ადვილად მოხდება, თუ ადგილობრივი საზოგადოებაც ყოველი წოდებისა დახმარებას გაუწევს მთავრობას, — თორემ ამ უკანასკნელს სხვა ზომებიცა აქვს მშვიდობიანობის ჩამოსაგდებად და რა სასარგებლონიც არიან ეს ზომები ან ერისათვის და ან ქვეყნისათვის, არ ერთხელ გვინახავს ჩვენ.

ახმედ-აღა გაიკაციშვილი.

წერილი რედაქტორთან.

ბ. რედაქტორო! უპორჩილესად გთხოვთ, მისცეთ თქვენს გაზეთში ალაგი ამ ჩემს შენიშვნასა, რომელ-

ამბებს, თუმცა თვითონ ცრემლებს ძლივს იმაგრებდა საცოდავი.

პოლკოვნიკი ყურადღებით მოისმენდა ხოლმე, ბევრში დათანხმდებოდა, ბევრს თავისებურად ახსნიდა და თუ რასმე ვერ გაიგებდა ჩვენ ავუხსნიდით ხოლმე.

მაგრამ ყველაზე სასიამოვნო ის იყო მის პასუხებში, რომელსაც ის თავის შეილს უგზავნიდა ხოლმე:

„არ დაივიწყო არას დროს, რომ შენ ჭრანცუზი ხარ, — სწვრდა შეილს. — იყავ სულ-გრძელი მაგ უბედურ ხალხთან, და ნუ აგრძნობინებ მეტის სისასტიკით მათ ამ დროს უბედურს მდგომარეობას“...

ეს იყო ერთგული დარიგებება სხვა-და-სხვა გვარისა. ხშირად პოლიტიკურ მოსაზრებებსაც გამოუჩვენებდა ხოლმე, როგორც მაგალითად შერიგების პირობებზე: თუ როგორ უნდა მოქცეულიყო დამარცხებულთთან, მაგრამ აქ მე ხშირად ვეტყოდი ხოლმე, რომ მაინც-და-მაინც ბევრს არ გამოადგომოდა...

„რაც დაეხარჯეთ ომიანობის დროს და მეტი არაფერიო, რად გინდა ჩამოვართვით მათ ადგილები? მზა შეიძლება შეერთდეს როდესმე საფრანგეთი ბერმანიასთან?“

ამას ეს ისეთის წრფელის გულის სიტყვებით იტყოდა ხოლმე, ისეთი ნამდვილი პატრიოტიული სარწმუნოება ინახებოდა მის სიტყვებში,

მსურს, ვისგანაც ჯერ არს, მი-
 უკანასკნელ ხანებში ჩვენს ქა-
 ერობა გავცელდა სხვა-და-
 სხვა სასწავლებლები. შემეტეს
 ამ სასწავლებლების დამარსე-
 ნი არიან აქაურ სახელმწიფო სა-
 სწავლებლების მასწავლებელნი. მაგ-
 რადგან ამათ ნება არა აქვთ ამ
 სასწავლებლების დაარსებისა,
 რომანეთ შორის აღდგენენ წრეს, და
 სახელით, ფირმით აარსებენ
 ჯერ პირველ ორ-სამ კლას-
 — შემდეგში კი ეს სასწავლებლე-
 პროგრამაზე, გიმნაზიებად თუ
 სასწავლებლებად გარდაქ-
 ნავენ ხოლმე. აქედან პირი, ანუ
 რომა აცხადებს, რომ ჩვენს სასწავ-
 — ამ-და-ამ გიმნაზიის თუ
 სასწავლებელის მასწავლე-
 ნი არიან მოწვეულნი. ცხადია,
 რა მიზანი აქვს, რა სარჩული ამ
 განცხადებას! ამით აცნობებენ
 მოსახლეობას, რომ, აი, ვისაც გსურსთ,
 ამ თქვენი შეილები მოხდენენ ამ-
 — სასწავლებელში მოასხით ჩვენ-
 — რადგანაც ჩვენ გვყავს დაქირავე-
 — (ვითომ!) ამ სასწავლებელის
 — მიღების დროს თუ იგივე
 — არა, მისი კარგი მეგო-
 — მათან ერთად მომსახურე, და-
 — ეგზამენს და, რაღა კითხვა
 — ყმაწვილი ეგზამენს ბედნიერად
 — მამ, თუ ესე არაა, რა
 — აქვთ მასწავლებლებს, რა სა-
 — მათთვის, რომ შეიტყონ, თუ
 — მეცადინობდა ყმაწვილი? პირ-

ველი კითხვა ეგზამენატორისა ხომ
 ეს არის! თუ გაიგო, რომ ეს ყმაწვი-
 — ამ-და-ამ პირთინ ამ სასწავლე-
 — ბელში მეცადინეობდა, რომელიც მას
 — სახეში ჰყავს, როგორც ზევით მოვიხ-
 — სენე, ბედნიერია ყმაწვილი! მაე იგი,
 — ბედნიერი როგორაა ყმაწვილი? ბედ-
 — ნიერი მითია მხოლოდ, რომ მიიღეს
 — სასწავლებელში და როგორაა ეს
 — ბედნიერება, სინარული ყმაწვილისა,
 — რომელიც რაღაც მანქანებით თითო
 — კვირით თითო წლობის კურსს
 — ვადის ზემონახსენებ ოსტატების ხელ-
 — ში, შემდეგ გამოჩნდება ერთი ან
 — ორი წლის და ხან ნაკლები ხნით
 — დაყოფებით სასწავლებელში. ბედ-
 — ნიერია მშობელიც, რომელიც არა-
 — ვითარ საშუალებას არ ჰზოგავს,
 — რომ მისი შვილი მიიღონ სასწავლე-
 — ბელში და თუნდ ორ კვირაში მესამე
 — მეოთხე კლასისათვის მოუმზადონ
 — ყოვლის უმეცარი ყმაწვილი. აქ რო-
 — მელი წრეცა გვყავს ჩვენი საზოგა-
 — დობისა სახეში, ეს კარგად ცნობი-
 — ლია ყველასაგან. მაგრამ წარმოიდგი-
 — ნეთ, რომ ეს წრეც (სოფლის თუ
 — ქალაქების გაუნათლებელი წრე თავად-
 — აზნაურ-გლეხობისა) მიმხედარია ჩვენ-
 — გან ნახსენებ ოსტატების ოინებსა.

ხშირად გვსმენია ჩვენ ამ წრის პირ-
 — თაგან:— ჩვენ განა არ ვიცით, შენი
 — კირიმე, რომ ორ სამ გაკვეთილით
 — შეილს ვერ მოგვიმზადებენ, მაგრამ
 — რა უნდა ექნათ, რომ ვერას გზით
 — ვერ შევრიცხეთ ეს შეილები ვერც
 — ერთს სასწავლებელში. ჩვენ რომ
 — ამ-და-ამ სახელმწიფო სასწავლებელ-

საც ცხენის ხორცის მეტი არა უჭა-
 — ბა-რა. ამის და მიუხედავად, რაც ხა-
 — ნი ვადიოდა ჩვენი მდგომარეობა თან-
 — და-თან ძნელდებოდა. ღღემდის უძრა-
 — ეი და მიძინებელი მისი გონება, თან-
 — და-თან იღვიძებდა. ორმა თუ სამმა
 — საშინელმა ზარბაზნის სროლამ მა-
 — ლოს კარების ახლოს ცოტათი კიდევ
 — მიიქციეს მისი ყურადღება; ჩვენ იძუ-
 — ლებულნი ვიყავით მოგვეგონა ახალი
 — და უკანასკნელი გამარჯვება ბაზენისა
 — ბერლინთან და ამის გამო სინარული
 — და გამარჯვების სროლა ჩვენებისა.
 — მეორედ, როდესაც იმისი საწოლი
 — ფანჯარასთან მიეუწიეთ, ეს მგონი
 — ხუთშაბათს იყო, იმან დაინახა გვარ-
 — დის ჯარის კაცნი, რომელნიც იჯგუ-
 — ფებოდნენ მთავარ კართან.

— მა რა ჯარია იქ?— იკითხა პა-
 — ტიოსანმა კაცმა, და მოგვესმა იმის
 — გაჯავრებული ბუტბუტი. — ცუდ-
 — აცვიათ! ცუდი ფორმა!

ამის მეტი არა უთქვამს-რა, მაგრამ
 ჩვენ კი ვიგრძენით, რომ ეხლა დი-
 — დი სიფრთხილე გვინდოდა. საუბელუ-
 — როდ არავითარი საშუალება არ მიგ-
 — ვილია. მრთხელ, სადამოს, რომ შევე-
 — დი, ქალი მომეგება შეშინებულის სა-
 — ხით და მითხრა:

— ისინი ხომ ხვალ უნდა შემო-
 — ვიღვენ?!.. მოხუცის ოთახი, ალბად
 — ლია იყო. როდესაც შევედი და ვნახე
 — იმას რა ჩვეულებრივი სახის მეტყვე-
 — ლება ჰქონდა. შექველია, იმან გაი-

თა მასწავლებლებს ვაბარებთ შე-
 — ლებს მოსამზადებლად. დაიმედეთ უოი
 — მაინცა ვართ, რომ, კიდევ რომ არა
 — იცოდნენ-რა მათ. მა-ნც მიიღებენ
 — რომელიმე სასწავლებელში. ბ-ნთ მა-
 — წავლებელთ უანგარიშო ფულს მ-
 — ტომ ეუბლუჯავთ, რომ მიიღებინ-
 — ნონ ჩვენი შეილები ან ერთ ან მეო-
 — რე სასწავლებელში. ეს ფული უფრო
 — ქრთამია მათთვის, ვინც შრომის ფა-
 — სი.

რაღა ბევრი გაეგარდებოთ ყველა
 — მიხვდება, თუ რა სარგებლობაც მოაქვს
 — ამ გვარ სასწავლებლებს ხალხის-
 — თვის.

ჭეშმარიტად საქებია ამ შემთხვევა-
 — ში ბ-ნი მუთათისის გიმნაზიის დირექ-
 — ტორი სტაიანოვი, რომელიც აღუკრ-
 — ძალა თავის ხელ-ქვეით ოსტატებს
 — მოსწავლეების მიღება და მზადება
 — ხსენებულს გიმნაზიისათვის, და რო-
 — მელმაც ამ განკარგულებით დაიცო
 — წმინდა დანიშნულება მასწავლებელ-
 — თა, მოსპო ქიშპობა, მიდგომ-მოდგო-
 — მა და სხვა მრავალი უწყსოებანი,
 — რომელიც ხდებოდა ამ გიმნაზიის
 — აღრინდელ გამგეთა ხელში მყოფობის
 — დროს.

ნარეკვი

ნათქვამი და გაგონილი

ლამაზი ქალი, რომ ერთგული
 — და მართალი ცოლი იყოს ისრე იშ-
 — ვიათია, როგორც კარგი და მართალი
 — თარგმანი რომელიმე ლექსისა. თუ

გონა ჩვენი ლაპარაკი მხოლოდ ჩვენ
 — ვანობდით პრუსიელებზე და იმას კი
 — ფრანკუზებზედ ვლაპარაკობდით ეგო-
 — ნა. ის სინარულით ელოდა იმ მისა-
 — გან დიდის ხნის სანატრელს წამს; რო-
 — დესაც გამარჯვებული მაკ-მაჰონი შე-
 — მოვა პარიზში, გაივლის თავის ჯარით
 — ვარდით მოფენილს ქუჩებზედ მუზიკით,
 — ამისი შვილი მის გვერდით და ეს კი
 — მოხუცებული, თავის მუნდირში გა-
 — მოჭიმული ბალკონზედ გარდამდგარი
 — მიესალმება მათ ბაირაღების მტრის
 — ტყვიით დაფლეთილს.

საბრალო მოხუცი! შექველია, იმას
 — ეგონა, რომ ვითომ არ უნდათ დაა-
 — ნახონ ეს მისთვის საამური სახილვე-
 — ლი რომ აეცდინათ ამისი აღლევება.
 — ამიტომ ის არაფერს არ ეუ-
 — ბნებოდა; მეორეს დღეს, იმ საათში,
 — როდესაც პრუსიელების ჯარი დინჯად
 — მიდიოდნენ გრძელ გზაზედ, რომე-
 — ლიც მალოს კარებიდამ ტულერიში
 — მიდიოდა, ზევით სართულის კარები
 — გაიღო ჩუმად, და პოლკოვნიკი გა-
 — მოვიდა ბალკონზედ, თავის კასკში,
 — თავის დიდრონ ფარხვალში, მრთელს
 — თავის მშვენიერს ძველის დროის კი-
 — სიასირის ტანთ-საცმელში.

ძნელი გასაგებია, რამ გაამხნევა,
 — რომ დაუბრუნა მას ასეთ ნაირად სი-
 — ცოცხლე, რომ ამ ნაირის მორაუ-
 — ლობით ის გარდმოსდგა ბალკონზედ.
 — მაგრამ რა დაინახა იმან: მრთელი
 — პარიკი თითქო მგლოვიარე, კარებ და

კარგია, მაშინ მართალი არ იქნება
 — და თუ მართალია, კარგი და ლამაზი
 — აღარ იქნება.

მე მიუღს ისტორია, იმიტომ რომ,
 — ყველიფერი, რაც ეხლა ჩემს ვარ-
 — შემო ხდება, ერთ დროს ისტორიაში
 — ჩაიწერება.

მნა—ერთად ერთი იარაღია ქალე-
 — ბისა და იმიტომაც ისე ხშირად ილე-
 — სება იმათგან.

მაჟი ერთხელ დაიბადება, ქალი
 — ორჯელ—25 წლის რომ შეიქნება
 — 10 წელს საღდაც გააქრობს: თუთხ-
 — მეტისა ვარო—ამბობს.

მონა, რომელიც თავის თავს თა-
 — ვისუფლად ჩაითვლის, უფრო მომე-
 — ტებულ მონობაში ჩაეარდება.

მისაც თვალთ ნიშნები არ ესმის,
 — ვერც სიტყვას გაიგებს.

ნადირობა ხანდისხან მარტში გახ-
 — შირდება.

საცი, ენა რომ ამოგლიჯო, დამუნ-
 — ჯდება, და სამშობლო რომ წაართვა,
 — სხვას ვერ მოსძებნის.

???

ფანჯარებ დახურული სახლები, ამ
 — დროს პარიკი წარმოადგენდა მხო-
 — ლოდ ერთ დიდს საავადმყოფოს, ყველ-
 — გან ბაირალი, მაგრამ უბრალო, თეთ-
 — რი, წითელის ჯვრით და სხვა ვერა-
 — ფერი რაც კი უნდა შეხვედროდა
 — წინ ჩვენს მეომარებს.

მრთ წამში გაიფიქრა, რომ ვცდე-
 — ბიო.....

მაგრამ, არა! იქ ტრიუმფალურ თა-
 — ლის იქით ისმოდა რაღაც გაურკვე-
 — ველი ხმაურობა მოჩანდა რაღაც შა-
 — ვი ზოდი, რომელიც თან და თან
 — ახლოვდებოდა ამასთან განთიადთან
 — ერთად. შემდეგ ცოტოტოთი გამოჩ-
 — ნდნენ წვირ წაწვეთილი კასკესე-
 — ბი, პატარა იენის დაფები დაჰკ-
 — რეს, და ვარსკვლავის თალ ქვეშ, ზო-
 — მერის, მძიმე ნაბიჯით, ხრლმების
 — ქლარა-ქლურით, შუბესტის ტრიუმფა-
 — ლიკის მუზიკით, შემოვიდნენ პარიკ-
 — ში პრუსიელები... ამ დროს დრომა,
 — საფლავებ დუმოლში მოისმა ყვირილი,
 — საშინელი ყვირილი:

— იარალი! იარალი! პრუსიელები!
 — და მოწინავე ჯარის კაცთა დაინა-
 — ხეს ზევით ბ-ლკონზე, მალალი მოხუ-
 — ცი, რომელიც ბარბაცებდა, აქნედა
 — ხელებს და ფიცხლავ დაეცა.

ამ ხანად, პოლკოვნიკი მკედარი
 — იყო.

თვილის სამკურნალო

ავათმეოფობის მიიღებს დილის წვ...

ორ შაბათს ვარსკვლავის და ლი...

სამ შაბათს. მინკვინი—სირურ...

ერთ შაბათს. ლისიცივი და მი...

სუთ შაბათს. ლისიცივი—შინაგან...

ზარასკევს. მინკვინი — სირურ...

შაბათს. ლისიცივი—შინაგან ავთ...

განცხადებანი

პირველ სპრიკაზე დამკრალი...

აძლევს ვაკვეთილებს სკრიპკაზე. მისი...

ქალი-მედი

ალექსანდრ ვასილის ასული...

დაიბეჭდა და ისყიდება ბრ. ჩარკ...

ეროზა

თხვ. ნ. ნიკოლაძის...

10 სექტემბრიდან ქ. ქუთაისში...

დედანი (პროზისი)

შედგენილი და გამოცემული მ. დ...

დაიბეჭდა და ისყიდება გრ. ჩარკვი...

დედა და შვილი

ლა რამდენიმე ლექსი

თ. ილია ჭავჭავაძის.

წ. ჭავჭავაძისგან გამოცემული...

ახალი ქართული

ქარაბაღინი

ისყიდება ტფილისში: შავრდოვის...

შასი ჟღინის ერთი მანეთი.

გორუნი

ხილის ახლო ისყიდება საუკეთესო...

ინგლისის მაღაზიაში ახლად მი...

მაღაზია

საღაზიანის თევზეულისა

უცხადებს საზოგადოებას, რომ მან...

დაიბეჭდა და ისყიდება ბრ. ჩარკ...

თამარ დედოფალი

შედგენილი

გ. ბ—შვილისგან

გამოცემა

წაქ. ჭავჭავაძისგან

ფასი ერთი აბაზი.

დაიბეჭდა და ისყიდება გრ. ჩარკვი...

სახსოვარი

ბატონიშვილის ალექსანდრეს...

შეკრებილი და გამოცემული...

პართველ ძალაზისაგან ნათარბენი

წიგნი მეორე.

ისყიდება ტფილისში: შავრდოვ...

მუთაისში: შილადის და ნიკოლა...

გორში: მ. ტერესელიძესთან.

დაიბეჭდა და გამოვიდა ახალი სომ...

მწეების სტვირი

ლექსები, სიმღერები და ზღაპრები

ცნობის-მოყვარე ყრმათათვის...

გამოცემა გ. მ. შავრდოვის გასე...

დაიბეჭდა და ისყიდება ბრ. ჩარ...

კვიანის ქართული წიგნის მაღაზი...

საერთო მფლობელობაზე

თხზულება

ანტონ შურცელაძისა

გამოცემული

ზაქარ შიქინაძისაგან.

ფასი თითო წიგნისა ერთი აბაზი

გამოვიდა ცალკე წიგნათ

სამ უოტლო!

ისყიდება შავრდოვის სააგაზოში.

ფასი 60 კაპ.

(20-20)

პაქეს ჰატვი გამოყუცხადო საზოგადოებას, რომ მოვივიდა გაქოღვან ნავთი,

რომელსაც გაუვიდი აზრ ნაკლებ ერთის ბოჩვისა. კანტორა იმ...

ფასი (10-8)

გიორგი დავითის-ძე პართველში